

Arrest

nr. 73 843 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 9 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 22 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Marere en te behoren tot de minderheidsgroep Madhiban (< Gaboye). U werd in 1984 geboren in Marere en woonde er steeds in de wijk Hargeisa Yarey. Uw zus F. D. F. huwde toen ze jong was tegen haar zin met S. A. A. O. (< Jareer) doch uw zus F. D. F. kon een huwelijk niet weigeren omdat uw ouders het huwelijksaanzoek geaccepteerd hadden. S. A. A. O. was lid van Al-Shabaab en dwong uw zus F. D. F. om een boerka te dragen. Uw zus F. D. F. mocht zich niet buitenshuis begeven en werd depressief. In augustus 2009 pleegde uw zus F. D. F. zelfmoord vanwege haar gedwongen huwelijk. S. A. A. O. vroeg uw ouders of hij met u mocht huwen om uw overleden zus' plaats in te nemen. Uw ouders konden niet weigeren omdat zij angst hadden voor de man vanwege zijn lidmaatschap van Al-Shabaab. In augustus 2010 huwde u in Marere met S. A. A. O., de echtgenoot van uw overleden zus F. D. F.. Na uw huwelijk werd u opgesloten in de echtelijke woning. Op 25 januari 2011 ontvluchtte u uw echtelijke woning te Marere en reisde u per auto via Afmadow, Qooqani en Doobley naar Nairobi (Kenia) alwaar u op 28 januari 2011 arriveerde. In Nairobi vernam u dat uw broer A. gedood werd door Al-Shabaab nadat hem gevraagd werd u uit te leveren. U vernam tevens dat uw vader, vermoedelijk door Al-Shabaab, in het been geschoten werd. Op 6 februari 2011 verliet u Nairobi met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij. U was in transit in een u onbekend land. U vroeg asiel aan in België op 9 februari 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo laat uw geografische en politieke kennis over Somalië te wensen over alsook blijkt uit uw gehoor dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is. Zo verklaarde u dat u in 1984 geboren werd in Marere (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 30 augustus 2011, p. 3) en uw gehele leven in Marere doorbracht (p. 3) tot u op 25 januari 2011 Marere verliet (p. 12). In dit opzicht is het merkwaardig dat u, wanneer er u gevraagd werd dorpen in de onmiddellijke omgeving van Marere te benoemen, slechts 3 plaatsen bij naam kon noemen, meer bepaald Jilib (p. 3), S. Nur Hussein (p. 3) en Tajum (p. 3) en u voegde er aan toe geen enkele grote stad bij naam te kunnen noemen die zich in de nabijheid van Marere bevindt (p. 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Jilib zich op 40 km van Marere bevindt (zie informatie in administratief dossier) en er zich talrijke dorpen aanzienlijk dichter bij Marere bevinden die u klaarblijkelijk niet schijnt te kennen (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast is het merkwaardig dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u herhaaldelijk vroeg hoe ver Marere gelegen is van zee (p. 4) u verklaarde dat Marere "zeer ver" van zee is gelegen (p. 4) doch dat u aanvankelijk niet kon toelichten wat u bedoeld met "zeer ver" (p. 4) en tot slot verklaarde dat je 12 uur moet reizen om van Marere naar de zee te reizen (p. 12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt namelijk dat Marere ongeveer 15 tot 20 km gelegen is van zee (zie informatie in administratief dossier). Voorts verklaarde u dat er een rivier stroomt doorheen Marere (p. 5) doch u verklaarde de naam van deze rivier niet te kennen (p. 5). Daarenboven kon u niet toelichten waar de rivier die door Marere stroomt precies uitmondt in zee (p. 5) noch kon u enige andere rivier in Somalië bij naam noemen (p. 5). Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde volgende termen niet te kennen die u werden opgeworpen door de interviewer van het Commissariaat-generaal: Yoontoy Yarey (p. 13), Yoontoy of Yoondoy (p. 13), Raaxole (p. 13), Far Waamo (p. 13), Mad Caraale (p. 13), Mukiyooow (p. 13), Towfiiq (p. 14 en 15), Rakafiida (p. 14 en 15), Juwaaley (p. 14), Haafko of Haatko (p. 14), Booda (p. 14), Mukumaani (p. 14), Xaaji Cali (p. 14), Luglaaw (p. 14), Jumba (p. 14), Beey (p. 15), Turdho (p. 15), Xerada Karaanshka (p. 14), Biyo Yare (p. 14), Mukyooow (p. 15), Niirey (p. 15), Kuusow (p. 15), Baqdaad (p. 15) en Quuley (p. 15) hoewel het hier allen dorpen betreft die zich in de onmiddellijke omgeving van Marere situeren (zie informatie in administratief dossier) en beduidend dichter bij Marere dan het door u eerder vernoemde Jilib (zie informatie in administratief dossier). Wat betreft uw bewering dat u ongeschoold (p. 8) en analfabeet (p. 8 en 11) bent alsook dat Somalische vrouwen niet buitenshuis komen (p. 11) kan gezegd worden dat dit niet kan gelden als vergoelijking voor uw ontoereikende kennis daar het hier zaken betreft uit uw onmiddellijke leefwereld en omgeving. Daarnaast is het merkwaardig dat u bij aanvang van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal spontaan verklaarde dat u een kleine fout maakte tijdens de verklaringen die u aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken en u verduidelijkte "[...] ik zei dat ik kwam van Lower Juba in plaats van Middle Juba" (p. 2). Het is immers opmerkelijk dat u blijkbaar

wel in staat bent enkele Somalische provincies of regio's uit eigen beweging te benoemen (p. 2) – evenals hun respectievelijke hoofdsteden (p. 2) en dorpen die er gelegen zijn – alsook spontaan beweerd dat Jilib de naam van een district in Somalië is (p. 3) doch dan weer een bijzonder lacunaire kennis tentoon spreidt van de plaats alwaar u uw gehele leven gewoond zou hebben, meer bepaald Marere. Zo wist u niet dat de rivier die door Marere stroomt 'Juba' heet (p. 5) (zie informatie in administratief dossier) hoewel u klaarblijkelijk wel namen van provincies/regio's kan opnoemen die rechtstreeks verwijzen naar deze rivier zoals 'Lower Juba' en 'Middle Juba' (p. 2). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp "[Wat is de] Reden waarom deze regio precies 'Middle Juba' wordt genoemd?" (p. 5) riposteerde u "Weet ik niet" (p. 6). Daarnaast is het bevreemdend dat u verklaarde dat, vóór Al-Shabaab de controle overnam in Marere, krijgsheer Barre Hiirashe (sic) de controle had over Marere (p. 10) doch u verklaarde zijn clan niet te kennen (p. 10) noch kon u toelichten hoelang hij Marere ongeveer controleerde (p. 11) noch verklaarde u te weten tot welke militie, rebellengroep of groepering hij precies behoorde (p. 11). In dit verband is het merkwaardig dat u verklaarde nog nooit gehoord te hebben van JVA (p. 12) noch Juba Valley Alliance (p. 12). Bovendien is het ten zeerste merkwaardig dat u verklaarde dat de Hawiye en Darod de grootste clans zijn in Marere (p. 9) en dat de meeste clanleden in Marere tot de clangroepen Hawiye en Raxanwein behoren (p. 9-10) hoewel u beweerde geen enkele subclan van de clangroep Hawiye bij naam te kunnen noemen (p. 9); geen enkele subclan van de clangroep Darod kon benoemen (p. 9) en geen enkele subclan van de clangroep Raxanwein kon benoemen (p. 10). In het licht van de vaststelling dat u probleemloos kon vertellen dat de Isse- en Samaroon-clans in het Noorden van Somalië wonen (p. 9) is het dan ook merkwaardig dat uw clankennis over uw eigen woongebied quasi nihil is. Wat betreft uw bewering dat u tot de minderheidsgroep Gaboye zou behoren (p. 8) kan gezegd worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de beroepskasten Gaboye en Madhiban verspreid leven in Somalië (Somaliland en Puntland), Ethiopië en Djibouti (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. **Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotiveven.** Wat betreft de door u voorgelegde medische analyses op naam van D. F. Deega opgemaakt op 18 februari 2011 door het Centrum Medische Analyse te Herentals dient er te worden opgemerkt dat de hierin beschreven medische aandoeningen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. **Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept de schendingen in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat zij er geïmigreerd werd door een lid van de Al Shabaab, die eerst met haar overleden zus gehuwd was en na haar dood ook verzoekster dwong met hem te huwen. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst en derhalve evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.2.1. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van een geboorteakte. De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knippen plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dienen documenten om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

3.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster terecht uitvoerig werd ondervraagd over de Somalische maatschappij. Ze kreeg aldus de mogelijkheid haar nationaliteit aan te tonen nu ze niet in het bezit was van genoegzame identiteitsdocumenten. Verzoekster was niet in staat deze vragen adequaat te beantwoorden noch haar beweerde Somalische nationaliteit aan te tonen.

3.3.1. Waar verzoekster argumenteert "*geen scholing te hebben genoten*" gaat zij eraan voorbij dat een gebrek aan schoolse opleiding in casu geheel irrelevant is nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster die haar hele leven in Marere in Somalië woonde, geen bekendheid kan aantonen met haar directe, ook visuele omgeving, zelfs haar dorp niet kon situeren en de afstand van haar dorp tot de zee geheel mis inschatte (gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoekster kon ook quasi geen (sub-)clans noemen die haar regio en land bevolkten (gehoorverslag CGVS, p.9), terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan in Somalië is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Tevens is ondenkbaar dat verzoekster onbekend kon blijven met lokale krijgsheren en milities en omliggende dorpen en ze zelfs de namen ervan niet herkende die haar werden voorgelegd (gehoorverslag CGVS,

p.13-15). Verder is ook verzoeksters opmerking “*steeds binnenshuis gehouden te zijn*” niet ernstig in het licht van de specifieke Somalische gemeenschap waar vrouwen belangrijke familietaken vervullen, en wijst er ontegensprekelijk op dat verzoekster niet bekend is met de traditionele Somalische maatschappij. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar manifeste onbekendheid met Somalië. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden nationaliteit en afkomst, noch aan de hierop gebaseerde asielmotieven.

Voorts kan worden vastgesteld dat verzoekster haar relaas opbouwt naarmate doorgevraagd wordt. Zo wordt haar uitdrukkelijk gevraagd naar haar broers en zussen (CGVS-verhoor p.7), waarbij ze niet aangeeft dat A. is overleden terwijl ze wel aangeeft dat haar zus F. is overleden. Haar asielrelaas steunt immers op het overlijden van haar zus die ze als echtgenoot van een 70-jarige man moet vervangen. Wanneer haar gevraagd wordt naar haar actuele vrees, verklaart ze dat ze zou gedood worden en geeft aan dat haar broer A. is doodgeschoten en haar vader in het been werd geschoten omdat zij ontsnapt is, wat ze niet aangaf in haar vragenlijst terwijl mag worden aangenomen dat de dood van haar broer als vergelding op haar vlucht, dermate dramatisch is dat ze dit niet kan vergeten te melden indien het waarachtig zou zijn. Ten slotte zou verzoekster als zesentwintigjarige vrouw nog ongehuwd zijn wat op zich al merkwaardig is in een traditionele gemeenschap en niet te rijmen valt met de kwetsbare positie van vrouwen zoals aangehaald in het verzoekschrift, die het loutere bezit zouden zijn van hun vaders en partners.

3.4. Verzoekster beperkt zich ten slotte in het verzoekschrift tot het louter herhalen van het voorgehouden asielrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. De opmerkingen in het verzoekschrift inzake de algemene situatie in Somalië en de toegevoegde algemene informatie, zijn dan ook niet relevant.

4.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De overige aangevoerde opmerkingen en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK